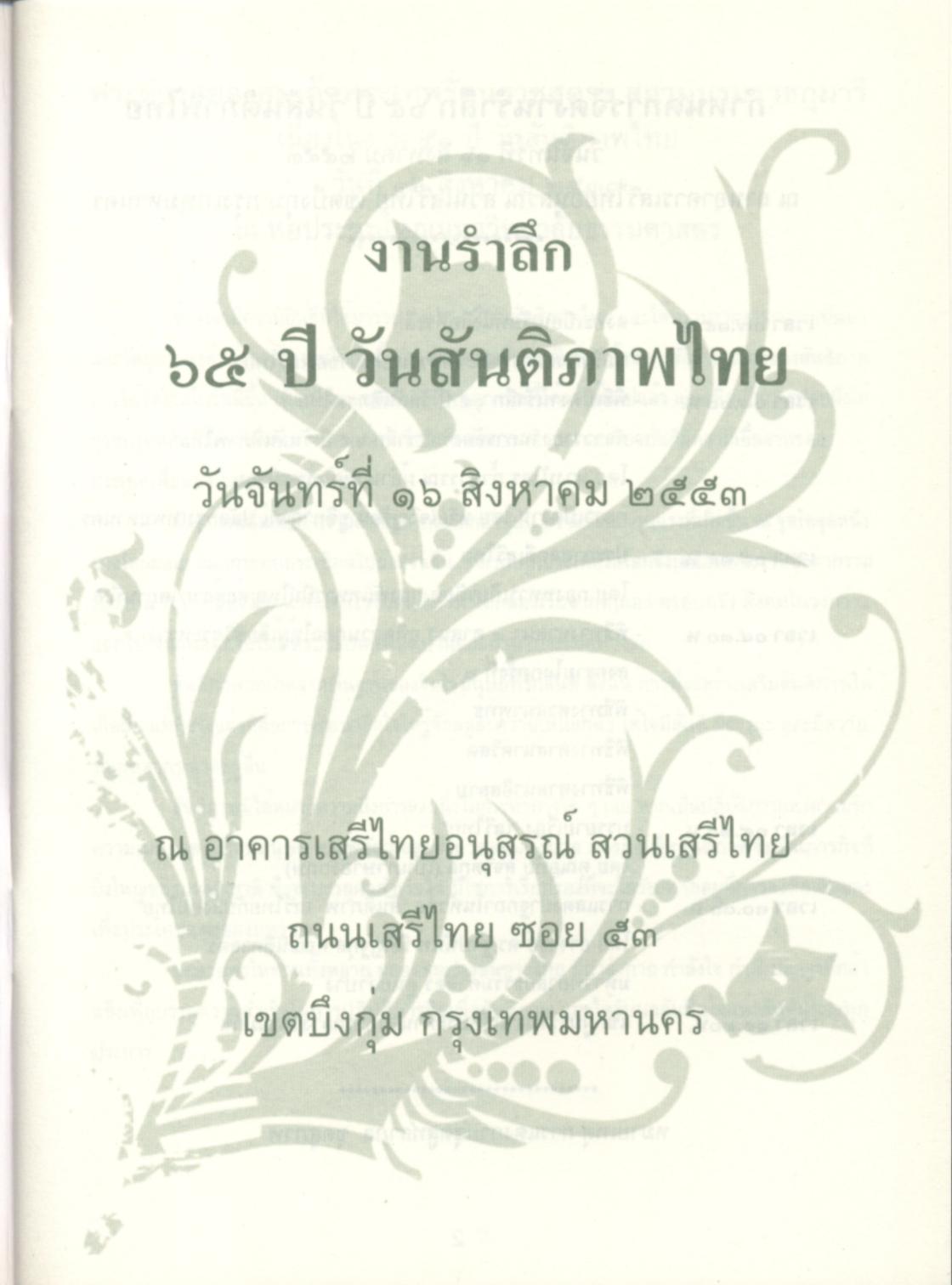

5 ปี วันสันติภาพไทย

ปี 2553

FREE THAI

งานรำลึก
๖๕ ปี วันสันติภาพไทย

วันจันทร์ที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓

ณ อาคารเสรีไทยอนุสรณ์ สวนเสรีไทย

ถนนเสรีไทย ซอย ๕๓

เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

กำหนดการจัดงานรำลึก ๖๕ ปี วันสันติภาพไทย

วันจันทร์ที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓

ณ ลานอาคารเสรีไทยอนุสรณ์ สวนเสรีไทย เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

- เวลา ๐๗.๑๕ น. - ลงทะเบียนรับหนังสือที่ระลึก
- ชมนิทรรศการ "ประวัติความเป็นมาของเสรีไทย"
- เวลา ๐๘.๐๐ น. - พิธีเปิดงานรำลึก ๖๕ ปี วันสันติภาพไทย
- กล่าวรายงานการจัดงาน "รำลึก ๖๕ ปี วันสันติภาพไทย"
โดย นางบังอร ถ้ำสุวรรณ ผู้อำนวยการเขตบึงกุ่ม
กล่าวเปิดงาน โดย นายเจริญรัตน์ ชูติกาญจน์ ปลัดกรุงเทพมหานคร
- เวลา ๐๘.๑๕ น. - ประกาศสดุดีเสรีไทย
โดย กองทหารเกียรติยศ กองพันทหารปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานที่ 6
- เวลา ๐๘.๓๐ น. - พิธีทางศาสนา ๓ ศาสนา อุทิศส่วนกุศลให้ผู้เสียชีวิตระหว่าง
สงครามโลกครั้งที่ ๒
พิธีทางศาสนาพุทธ
พิธีทางศาสนาคริสต์
พิธีทางศาสนาอิสลาม
- เวลา ๐๘.๒๐ น. - บรรยายเรื่อง "เสรีไทย"
โดย คุณอุทัย สุจริตกุล (เป็นภาษาอังกฤษ)
- เวลา ๑๐.๐๐ น. - การแสดงปาฐกถาในหัวข้อ "สันติภาพ เสรีไทยกับสังคมไทย"
โดย อาจารย์ ดร.ฐาปนันท์ นิพิฏฐกุล คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง
- เวลา ๑๑.๓๐ น. - แยกผู้มาร่วมงานรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน

หมายเหตุ การแต่งกายชุดสุทสุทสากล ชุดสุภาพ

พระดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เนื่องในงาน ๕๐ ปี วันสันติภาพไทย
วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๘
ณ หอประชุมใหญ่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ได้มาร่วมงาน ๕๐ ปี วันสันติภาพไทย และได้ทราบรายงานความเป็นมา และวัตถุประสงค์ของการจัดงานในวันนี้ ขอแสดงความชื่นชมกับท่านทั้งหลายที่เห็นคุณค่าของสันติภาพ และได้จัดงานในวันนี้ขึ้น เพื่อเป็นอนุสรณ์รำลึกถึงเหตุการณ์ที่ได้ล่วงพ้นไปแล้ว และเพื่อเป็นการปลุกฝังให้เยาวชนรุ่นหลัง รักสันติภาพ ห่วงแทนเอกราชอธิปไตยของชาติ แต่ขณะเดียวกันก็มีความเอื้ออาทรต่อประเทศเพื่อนบ้านและประชาคมโลก

สันติภาพเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากในโลกปัจจุบัน ความขัดแย้งรุนแรงที่เกิดขึ้น ณ จุดใดจุดหนึ่งของโลกย่อมก่อผลกระทบกระเทือนไปยังส่วนอื่น ๆ ด้วย ทุกประเทศในโลกจึงเสมือนหนึ่งร่วมชะตากรรมเดียวกัน เราทุกคนจึงมีหน้าที่ผดุงไว้ซึ่งสันติภาพ โดยต้องเริ่มจากตนเอง ครอบครั้ว สังคมในวงกว้างออกไป จนแผ่ออกไปถึงมิตรประเทศเพื่อนบ้านและนานาประเทศทั่วโลก

สันติภาพก่อกำเนิดจากพื้นฐานของจิตใจมนุษย์ที่รักสันติ ดังนั้น การที่จะสร้างเสริมสันติภาพให้เกิดขึ้น แท้ที่จริงแล้วก็คือการพัฒนาจิตใจให้รู้จักลดละความเห็นแก่ตัว ให้ใจมีสันติ มีธรรมะ และมีความรักเมตตากรุณาต่อผู้อื่น

สันติภาพมิได้หมายความว่าความสงบนิ่งไม่กระทำการใด ๆ เลย หากเป็นปฏิบัติการแห่งความรักความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ สรรพสัตว์ และสิ่งแวดล้อมทั้งมวล ภารกิจเพื่อสันติภาพจึงเป็นภารกิจที่ยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติ ซึ่งจะบรรลุผลสำเร็จได้ มิใช่การเรียกร้องที่จะได้รับ หากอยู่ที่การลงมือเสียสละเพื่อประโยชน์สุขของมหาชน

ขออวยพรให้ท่านทั้งหลาย ตลอดจนปวงชนชาวไทย มีกำลังกาย กำลังใจ กำลังปัญญาที่กล้าแข็งเพื่อบรรลุความสำเร็จในการปฏิบัติการกิจเพื่อสันติภาพ และได้รับผลอันชื่นใจแห่งสันตินั้นจงทุกประการ

วันที่ กับ วีรกรรมของ 4 วีรบุรุษแรกของเรา

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เป็นวันครบรอบ ๖๕ ปี ของคำประกาศสันติภาพของประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๘ ความเป็นมาของการประกาศสันติภาพนั้น ผมได้เขียนและบรรยายรายละเอียดแล้วเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ท่านผู้ใดที่ยังไม่ได้อ่านรายละเอียดและต้องการทราบข้อเท็จจริงกับผู้จัดการสถาบันปริทัศน์นวมยงค์ เพื่อขอหนังสือที่แจกในงานรำลึก ๖๕ ปี วันสันติภาพไทย หากยังคงมีเหลืออยู่

วันนี้ผมขอเขียนถึงและระลึกถึงวีรกรรมของวีรบุรุษ ๔ ท่านแรกของพวกเราที่ได้เสียสละเลือดเนื้อ ชีวิตแก่ประเทศชาติ รวมทั้งความเป็นมาของความสำเร็จของวันนี้ รายละเอียดของภารกิจ และผลงานของแต่ละท่านได้รวบรวมและบันทึกไว้ในหนังสือตำนานเสรีไทย โดย ดร.วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์ ราชบัณฑิต และปฏิบัติการเสรีไทย โดย พล.อ.จ.ร.สวัสดิ์ ศรีสุข บทความของผมคือสรุปเรื่องราวพอให้ท่านได้ทราบถึงวีรกรรมของทั้ง ๔ ท่านตามเวลาและเนื้อที่ ๆ กำหนดให้

หนึ่งและสองบุคคลแรกคือ คุณจำกั๊ด พलगูร์ และ คุณไพศาล ตระกูลลี (ทั้ง ๔ ท่านปฏิบัติงานเป็นคู่กัน) คุณจำกั๊ด พलगูร์ เป็นศิษย์เก่าโรงเรียนเทพศิรินทร์ สอบได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด ประเทศอังกฤษ ศึกษาด้านปรัชญา เศรษฐศาสตร์และการเมือง รัชราชการในระยะเวลาอันสั้นมาก แต่งงานกับอาจารย์ฉลบลชัลย์ และตั้งโรงเรียนอนุบาลของตนเองโดยคุณจำกั๊ด ผู้ช่วยอาจารย์ฉลบลชัลย์ ดำเนินกิจการของโรงเรียนที่ได้ก่อตั้งขึ้นนั้น คุณไพศาล ตระกูลลี ได้รับการศึกษาจากสิงคโปร์ เป็นผู้เชี่ยวชาญทางภาษาจีน คุณไพศาลทำหน้าที่เป็นล่ามของคุณจำกั๊ดในขณะที่ปฏิบัติการกิจในประเทศจีน คุณไพศาลจะปฏิบัติงานร่วมกับคุณจำกั๊ดตลอดเวลา เพราะฉะนั้นเมื่อผมบรรยายงานของคุณจำกั๊ด ก็โปรดเข้าใจด้วยว่าคุณไพศาลโดยร่วมงานโดยอัตโนมัติ คุณจำกั๊ดไม่เคยบิตบังอาจารย์ฉลบลชัลย์ถึงภารกิจที่อาสาครั้งนั้น นับว่าเป็นการเสียสละเป็นอย่างยิ่งของอาจารย์ฉลบลชัลย์ที่ยินยอมให้คุณจำกั๊ดไปปฏิบัติงานต่างประเทศ

บุคคลที่สามและสี่ คือ คุณการะเวก ศรีวิจารณ์ และ คุณสมพงษ์ ศัลยพงษ์ ทั้งสองท่านปฏิบัติงานคู่กันเป็นเสรีไทยจากสหรัฐอเมริกา คุณการะเวก เป็นนักเรียนนายร้อยเทคนิคทหารบก เมื่อเรียนถึงชั้นปีที่สามสอบขึ้นชั้นปีที่สี่ ได้รับทุนกระทรวงกลาโหม ให้ไปศึกษาวิชาแพนที่ ณ สหรัฐอเมริกา คุณสมพงษ์ ศัลยพงษ์ เป็นนักเรียนแพทย์สอบชิงทุนได้ไปศึกษาวิชาเภสัชกรรมศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยฟิลาเดลเฟีย (philadelphia university)

ผมขอสรุปถึงภารกิจ และวีรกรรมของ ๒ ท่าน แรกอย่างย่อ ๆ ก่อน คือคุณจำกั๊ด พलगูร์ และ คุณไพศาล ตระกูลลี ถึงการเดินทางไปพบกับฝ่ายสัมพันธมิตรที่ประเทศจีน เนื่องจากจีนเป็นประเทศในกลุ่มสัมพันธมิตรที่ใกล้ที่สุด และเส้นทางของการเดินทางคือจากไทยข้ามแม่น้ำโขงที่ จ.นครพนม สู่อินโดจีน (ลาว เวียดนาม) เข้าประเทศจีนที่เมืองตงเฮงอยู่ติดกับเวียดนาม ซึ่งขณะนั้นอินโดจีนขึ้นอยู่กับรัฐซี ฟรังเศส พันธมิตรของเยอรมัน จึงไม่ใช้ศัตร์โดยตรงของญี่ปุ่น ก่อนออกเดินทางคุณจำกั๊ดได้เข้าผ่านสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ และพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าธานีนิวัต กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร โดยทั้งสองพระองค์ได้ประทานจดหมายถึงศาสตราจารย์ จอร์จ เซลส์ (เคยรับราชการอยู่เมืองไทยหลายปี) ขณะนั้นทำงานอยู่ที่เมืองฮานอย ศาสตราจารย์จอร์จ เซลส์ จึงได้ฝากฝังคุณจำกั๊ดและคุณไพศาล ให้เจ้าหน้าที่ฝรั่งเศสผู้ทำหน้าที่ด้านศุลกากรและตรวจคนเข้าเมืองอำนวยความสะดวกอย่างรวดเร็ว แม้จะมีทหารญี่ปุ่นดูแลอยู่ที่ด่าน คุณจำกั๊ดจึงเข้าเมืองตงเฮงได้ นับว่าสะดวกและปลอดภัย การเดินทางไปปฏิบัติการกิจครั้งนี้กำหนดไว้ ๔๕ วันและจะกลับมารายงานผลกับ ดร.ปริทัศน์นวมยงค์

วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คุณจำกัดได้เข้าพบ ดร.ปริตี พนมยงค์ ที่ทำเนียบทำข้าง ปรีชาหรือเรื่องต่าง ๆ และดร.ปริตี ได้มอบเงินรวมทั้งธนบัตรจูงกิงจำนวนหนึ่ง รวมทั้งเครื่องประดับไขชายในยามขัดสน ก่อนจะกลับ ดร.ปริตี ได้ให้อวาทและกล่าวว่า "เพื่อชาติ เพื่อ Humanity นะคุณ เเคราะห์ดีที่สุด อีก ๔๕ วันก็ได้พบกัน เเคราะห์ไม่ดีนี่อย่างช้า ๒ ปี ก็ได้พบกัน และถ้าเคราะห์ร้ายที่สุด ก็ถือว่าสละชีวิตเพื่อชาติไป" ภารกิจที่หัวหน้าขบวนการเสรีไทยมอบหมายให้คุณจำกัดเป็นผู้แทนไปดำเนินการประกอบด้วยสาระสำคัญ ๓ ประการ คือ

๑. ชี้แจงสถานการณ์ในประเทศไทยให้โลกเข้าใจอย่างถูกต้องว่ามีมิตรภาพระหว่างไทยกับอเมริกา อังกฤษ ตลอดจนประเทศฝ่ายสัมพันธมิตรอื่น ๆ มิได้เปลี่ยนแปลงการประกาศสงครามต่ออังกฤษ และสหรัฐฯ โดยรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ นั้น ถือว่าเป็นโมฆะเพราะขัดต่อรัฐธรรมนูญ และไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนชาวไทย และให้ชี้แจงแก่ฝ่ายสัมพันธมิตรด้วยว่า รัฐบาลไทยขณะนั้นตกอยู่ภายใต้อำนาจญี่ปุ่นและปราศจากอิสรภาพโดยแท้จริง

๒. ชี้แจงแก่สัมพันธมิตรให้ทราบว่า ได้มีองค์การต่อต้านญี่ปุ่นเกิดขึ้นในประเทศไทยแล้ว โดยมีนายปริตี พนมยงค์ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์เป็นหัวหน้า และต้องการจัดตั้งรัฐบาลไทยที่เป็นอิสระเสรีขึ้นในดินแดนของฝ่ายสัมพันธมิตร เช่น ในอินเดีย เป็นต้น รัฐบาลพลัดถิ่นนี้ประกอบด้วยผู้นำที่จะหลบหนีออกจากประเทศ โดยมีนายปริตี พนมยงค์ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ของพระมหากษัตริย์ รัฐมนตรีบางคนในคณะรัฐบาลของจอมพล ป. พิบูลสงคราม และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยไม่น้อยกว่า ๑๐ คน จึงขอให้รัฐบาลอังกฤษและรัฐบาลสหรัฐฯ รับรองรัฐบาลใหม่นี้ว่าเป็นรัฐบาลที่ถูกต้องตามกฎหมาย และมีความสัมพันธ์ทางการชุกกันตามปกติ อีกทั้ง ให้รัฐบาลอังกฤษซึ่งครอบครองอินเดียอยู่ในขณะนั้น ให้ความเอื้อเฟื้อและให้เกียรติแก่รัฐบาลที่จะจัดตั้งขึ้นในอินเดียตามสมควร เช่นเดียวกับที่ให้แก่รัฐบาลนอร์เวย์ และรัฐบาลเนเธอร์แลนด์พลัดถิ่น

๓. ขอให้รัฐบาลอังกฤษและสหรัฐฯ ปลดปล่อยเงินของรัฐบาลไทยที่ฝากไว้ในประเทศทั้งสองตั้งแต่ออกสงคราม และถูกกักกันไว้เพื่อรัฐบาลไทยพลัดถิ่นได้ใช้เป็นทุนในการดำเนินสงครามกับญี่ปุ่น การเดินทางออกไปติดต่อกับฝ่ายสัมพันธมิตรนั้นมุ่งไปที่ประเทศจีน เพราะมีหน่วยข่าวกรองที่สำคัญของทั้งสหรัฐฯ และ อังกฤษ ปฏิบัติงานอยู่ เส้นทางคือ ออกจากกรุงเทพฯ (๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖) ไปนครพนม (๓ มีนาคม ๒๕๔๖) ไปท่าแขก (อินโดจีน - ลาว) จากท่าแขกไปฮานอย จากฮานอยไปไฮฟอง (อินโดจีน ญวน) จากไฮฟอง (โดยเรือเมล์ซาผั่ง) ไปมอังกาย (อินโดจีน ญวน) ถึงเมืองมอังกาย ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๖ ออกจากตงเฮง ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๖ โดยทางเท้าและเรืออออกไปเมืองนานนิง ถึงนานนิง ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๖ ไปลิวจา ออกจากลิวจา ๖ เมษายน ๒๕๔๖ ไปกุยหลิน ออกจากกุยหลิน ไปจุงกิงโดยเครื่องบิน ถึงจุงกิง ๒๑ เมษายน ๒๕๔๖

คุณจำกัด และคุณไพศาล เริ่มปฏิบัติการจัดตั้งแต่เข้าพักอยู่ค่ายทหารที่ตนเอง ได้ส่งโทรเลขสั้น ๆ ถึงจอมพลเจียงไคเช็ค กระทรวงการต่างประเทศจีน สถานทูตอเมริกาที่จุงกิง และ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช กรุงวอชิงตัน คุณจำกัดบอกผู้บัญชาการค่ายว่า เป็นผู้แทนคณะไทยอิสระ คุณจำกัดเห็นหาโอกาสปราศรัยดี และการควบคุมดูแลนั้น เป็นไปอย่างนุ่มนวล ฝ่ายจีนได้ทำการตรวจสอบคุณจำกัดและติดตามพฤติกรรมอยู่นานวันก็พอจะเข้าใจว่า คุณจำกัดไม่ใช่สายลับของญี่ปุ่น และนายทหารผู้ควบคุมติดต่อกับเขาได้เห็นคุณจำกัดโทรเลขข้อความยาว เสียเงินมาก เขาได้บอกให้คุณจำกัดได้ทราบว่าโทรเลขเป็นภาษาอังกฤษที่ข้อความยาวนั้นส่งจากนอกค่ายทหารจะถึงปลายทางช้ากว่าส่งจากค่ายทหาร เขาใจว่าโทรเลขทั้งหมดต้องถูกตรวจสอบที่เมืองจุงกิง โดยเฉพาะที่ต้องวิญูโทรเลข

ไปต่างประเทศ เพราะฉะนั้นโทรเลขของคุณจำกัดทั้งหมดไม่ว่าไปสถานทูตอังกฤษ อเมริกา หรือ กรุงวอชิงตัน รวมถึงโทรเลขที่มีมาถึงคุณจำกัด จีนเขาจะตรวจสอบและทราบขอความทั้งหมด

ในเดือนเมษายน ขณะที่คุณจำกัดอยู่เมืองลิเวจา ซึ่งเป็นเมืองที่มีกองบัญชาการทหารที่ใหญ่ มีวิทยุรับ ส่ง ติดต่อกับกรุงปักกิ่งได้โดยตรง คุณจำกัดได้โทรเลขถึงสถานทูตสหรัฐฯ และสถานทูตอังกฤษที่เมืองจุงกิง โดยได้อ้างถึง โทรเลขที่ได้อ้างไปฉบับก่อน ๆ ปรากฏว่าได้รับโทรเลขตอบจากสองสถานทูตว่าไม่เคยได้รับโทรเลขจากคุณจำกัด มาก่อนเลย และที่เมืองลิเวเจานั้นผู้ควบคุมคุณจำกัดแจ้งว่ามีโทรเลขจากจอมพลเจียง ไค เช็ก ขอให้คุณจำกัดเขียน รายงานเกี่ยวกับแผนงานของขบวนการใต้ดิน ก่อนที่จะไปพบจอมพลเจียง ไค เช็ก ที่เมืองจุงกิง ซึ่งทำให้คุณจำกัด ต้องเสียเวลาเขียนรายงานและต้องแปลทำให้เสียเวลาไปมาก

คุณจำกัดออกเดินทางจากเมืองลิเวจาโดยรถยนต์ประจำทางวันที่ ๖ เมษายน ๒๔๘๖ ถึงเมืองกุยหลิน วันที่ ๗ เมษายน ๒๔๘๖ ที่เมืองกุยหลินคุณจำกัดได้พบกงสุลใหญ่ของอังกฤษ และกงสุลใหญ่ได้ให้นายทหาร อังกฤษ ชื่อชาตินอินเดีย ของสถานกงสุลพาคุณจำกัดไปพบ พ.อ. ลินเซย์ ทาสแมน ไรด์ (Col. Lindsay Tasman Ride) พ.อ. ไรด์ มีได้สังกัดสถานกงสุล แต่เป็นหัวหน้ากลุ่มความช่วยเหลือทางทหารของอังกฤษในจีน พ.อ.ไรด์ ได้สอบถามแผนงานของคุณจำกัดอย่างละเอียด และได้เขียนรายงานของคุณจำกัดด้วยลายมือของตนเองและให้คุณ จำกัดได้อ่านด้วยตนเองเพื่อความถูกต้องก่อนส่งรายงานนี้ให้ทางการอังกฤษ พ.อ.ไรด์ ได้ให้ความช่วยเหลือคุณ จำกัดอย่างเต็มที่ แนะนำไม่ให้คุณจำกัดเดินทางเข้าอินเดีย แต่ให้คุณจำกัดไปพบทูตทหารบกอังกฤษ (พล.ต.กริมสเดล) ที่สถานทูตเมืองจุงกิง โดยให้ติดต่อผ่านสุภาพสตรีที่เป็นเลขานุการที่สถานทูต การเดินทางไป จุงกิง พ.อ.ไรด์ ได้มอบเงินให้คุณจำกัด ๙,๕๐๐ เหรียญจีน คุณจำกัดขอตอบแทนด้วยเครื่องประดับที่นำติดตัวมา แต่ พ.อ.ไรด์ ไม่ยอมรับ อีกทั้งได้จัดการจองที่นั่งของเครื่องบินให้คุณจำกัดและคุณไพศาล (เพราะเครื่องบินเต็ม ทุกเที่ยว) คุณจำกัดเห็นว่าโชคดีมากเป็นอย่างไรก็ได้พบกับ พ.อ.ไรด์ ที่เมืองกุยหลิน พ.อ.ไรด์ จบจากอ็อกซฟอร์ด และเป็นรุ่นพี่ของคุณจำกัด

ที่เมืองจุงกิง กระทรวงการต่างประเทศจีน จัดให้คุณจำกัดและคุณไพศาลอยู่บ้านพักรับรองของทางการ กระทรวงต่างประเทศ และมีเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศจีน ๒ นายอยู่เป็นเพื่อน (ควบคุมนั่นเอง) คุณจำกัด ได้แอบติดต่อกับสถานทูตอังกฤษตามที่ พ.อ.ไรด์ ได้แนะนำมา โดยได้ให้คุณไพศาลถือหนังสือไปติดต่อ และ เชนเดียวกันก็ให้คุณไพศาลถือหนังสือไปติดต่อกับอุปทูตอเมริกันที่บ้านพัก มีหนังสือถึงกระทรวงการต่างประเทศ สหรัฐฯ ขอให้ทานอุปทูตช่วยส่งจดด้วย ส่วนการขอเขาพบจอมพลเจียง ไค เช็ก นั้น คุณจำกัดมีโทรเลขถึงจอมพล เจียง ไค เช็ก ตั้งแต่เข้ามาอยู่เมืองจีน ซึ่งต้องใช้เวลาถึง ๓ เดือนกับ ๑ สัปดาห์ จึงได้เขาพบจอมพลเจียง ไค เช็ก คุณจำกัดได้ดำเนินการเองทั้งสิ้น ในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๔๘๖ นายเขา ยูหลิน อธิบดีกรมการสนเทศ และเป็น เลขานุการส่วนตัวของจอมพลเจียง ไค เช็ก ได้พาคุณจำกัดและคุณไพศาลไปพบ ณ ที่ทำการของท่าน การสนทนา มีสาระสำคัญอยู่ ๑ คือ เรื่องแผนการของคุณจำกัด และการรู้จักกับ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ความร่วมมือกันนั้นต้องพึ่ง จาก ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ก่อนถ้าเห็นว่าการไปพบกับ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช เป็นประโยชน์ ทางรัฐบาลจีนก็จะให้ ความช่วยเหลือ ประโยชน์สำคัญที่จอมพลเจียง ไค เช็ก กล่าวกับคุณจำกัด คือ รัฐบาลจีนและประเทศจีนยินดีจะ ช่วยเหลือให้ประเทศไทยได้รับเอกราชคืนมา ซึ่งประโยชน์ดังกล่าวนี้ นายเขา ยูหลิน บอกว่าสำคัญมาก เพราะจอม พลเจียง ไค เช็ก ไม่เคยให้แก่ผู้ใดเลย

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๔๘๖ คุณจำกัดได้พบกับ พ.ท. มจ.ศุภสวัสดิ์วงศ์สนธิ สวัสดิ์ตัน(ท่านชั้น) เสรีไทย อาวุโสฝ่ายอังกฤษ พ.ต.กรุด และนายฟินด์เลย์ แอนดรูว์ เลขานุการเอกสถานทูตอังกฤษ ณ เมืองจุงกิง มีการ

สนทนากันอย่างยืดเยื้อเกี่ยวกับการจัดตั้งรัฐบาลพลัดถิ่น ต่อไปเป็นรัฐบาลชั่วคราว หรือจะให้ให้มีเพียงคณะกรรมการ
ไทยอิสระ ท่านจีนนั้นนั่งทรงทราบจากรายงานของ พ.อ.ไรต์ ที่ได้ส่งขึ้นมาก่อนแล้ว และยินดีที่ ดร.ปรีดี พนมยงค์
เป็นหัวหน้าขบวนการต่อต้านญี่ปุ่นในประเทศ การช่วยเหลือของ พ.อ.ไรต์ แก่คุณจำกั๊ดที่เมืองกุยหลินนี้ ทำให้
ภารกิจสำคัญของคุณจำกั๊ดดำเนินไปได้ซึ่งเป็นความสำเร็จอย่างมาก ท่านจีนและคณะได้เสด็จมาพบคุณจำกั๊ดที่
จุงกิง เพราะได้อ่านรายงานของ พ.อ. ไรต์ นั้นเอง

การปฏิบัติภารกิจอันยิ่งใหญ่ที่ต้องใช้ทั้งสมอง กายภาพ และการเดินทางที่สมบุกสมบันของเด็กหนุ่มอายุ
ไม่ถึง ๓๐ ปี ในภูมิภาคแต่ละแห่งที่แตกต่างกันอย่างมากกับบ้านเกิด และการเดินทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมือง
หนึ่งบางครั้งต้องเดินเท้า บุกป่า ข้ามเขา อาหารการกิน การเจรจากับเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ของจีน ซึ่งบางครั้งมีการใช้
กลอุบาย มีเงื่อนงำ หลงเหลียว ทำให้เสียประสาทและสุขภาพเป็นอย่างมาก คุณจำกั๊ดและคุณไพศาลออกจาก
กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖ คุณจำกั๊ดป่วยหนักและถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๔๘๖ รวม
เวลาที่ได้ปฏิบัติภารกิจอันยิ่งใหญ่ให้แก่พวกเราในประเทศจีนประมาณ ๘ เดือน ส่วนคุณไพศาล ตรีภูลี้ คุณจำกั๊ด
ได้จัดส่งให้ไปอยู่เมืองคุนหมิง เขารับการอบรมและเป็นที่น่าเสียดายและเสียใจที่ไม่มีบันทึกเกี่ยวกับคุณไพศาลอีก
จึงไม่ทราบผลงานของท่าน อย่างไรก็ตามหากท่านยังมีชีวิตอยู่ถึงขณะนี้ โปรดได้รับทราบ ว่า พวกเราเสรีไทยไม่มี
วันลืมวีรกรรมของท่านที่ได้ช่วยกันปฏิบัติงานร่วมกับคุณจำกั๊ด และถ้าหากท่านจะสังขารไปแล้วก็ขอให้วิญญาณ
ของท่านไปสู่สุคติบนสวรรค์ร่วมกับคุณจำกั๊ด

ความสำเร็จของคุณจำกั๊ดคือ เป็นเสรีไทยคนแรกที่ทำให้ฝ่ายสัมพันธมิตรทราบว่า ไทยประกาศสงคราม
กับอังกฤษและสหรัฐอเมริกา นั้นไม่ถูกแบบแผนตามรัฐธรรมนูญของไทย เรื่องนี้เป็นประเด็นสำคัญอย่างยิ่งที่
สัมพันธมิตรให้การรับรองรัฐบาลไทยในประกาศสันติภาพเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๔๘๖
คุณจำกั๊ดทำให้ฝ่ายสัมพันธมิตรได้ทราบว่า มีขบวนการต่อต้านญี่ปุ่น (ขบวนการเสรีไทย) เกิดขึ้นแล้วใน
ประเทศไทย และฝ่ายอังกฤษและสหรัฐอเมริกาทราบก่อนสิงหาคม ๒๔๘๖ ว่าหัวหน้าเสรีไทยในประเทศคือ
ดร.ปรีดี พนมยงค์ และฝ่ายสัมพันธมิตรเริ่มชวนชวชาญหาหนทางที่จะติดต่อสนับสนุนหัวหน้าขบวนการต่อต้าน
ญี่ปุ่นตั้งแต่นั้น

กระผม (ผู้เขียน) ขออนุญาตเสรีไทยทุกท่านกล่าวในนามของเสรีไทย ขอขอบพระคุณอย่างจริงใจต่อ
อาจารย์ณมลชลีย์ พलगูร (ภรรยาของคุณจำกั๊ด พलगูร ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ทุกวันนี้) ที่ท่านได้เสียสละความรัก
และความสุขส่วนตัวที่ได้อนุญาตและสนับสนุนคุณจำกั๊ดให้ไปปฏิบัติภารกิจที่สำคัญของประเทศชาติ และได้
ปฏิบัติหน้าที่จนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต

วีรกรรมของวีรบุรุษของเราอีก ๒ ท่านที่ได้สละชีวิตไม่ห่างจากการเสียชีวิตของคุณจำกั๊ด คือ คุณการเวก
ศรีวิจารณ์ และคุณสมพงษ์ ศัลยพงษ์ ทั้ง ๒ ท่านเป็นนายทหารเสรีไทยจากสหรัฐอเมริกา ปฏิบัติหน้าที่ด้วยกัน
และถูกฆาตกรรมจากเจ้าหน้าที่ของฝ่ายไทยอย่างทารุณพร้อม ๆ กัน

คุณการเวก ศรีวิจารณ์ หลังจากจบมัธยมปลายของ ร.ร. มัชฌิมวัดเทพศิรินทร์ แล้วได้ศึกษาต่อ ณ
โรงเรียนเทคนิคทหารบก รุ่นที่ ๒ เมื่อสอบได้เลื่อนชั้นขึ้นปีที่ ๔ ในปี ๒๔๘๑ คุณการเวกได้รับทุนจาก
กระทรวงกลาโหมให้เดินทางไปศึกษาวิชาแผนที่ ณ สหรัฐอเมริกา สองเดือนต่อมาคุณการเวกเข้าเรียนที่สถาบัน
M.I.T. และเรียนจบได้รับปริญญาตรีวิศวกรรมโยธาจากสถาบันที่มีชื่อแห่งนี้ ในเดือนมิถุนายน ๒๔๘๔ จากนั้น

คุณกระเวกไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยชิคาโกส์ อีก ๑ ปี ได้รับปริญญาโทวิศวกรรมโยธาซึ่งเน้นหนักทางวิชาแผนที่
คณิตศาสตร์ และดาราศาสตร์ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๔๘๕ เป็นเวลาเดียวกับที่ได้เข้ารับเลือกเข้าฝึกวิชาทหารตาม
หลักสูตรของ O.S.S. (Office of Strategic Services) สำหรับอาสาสมัครเสรีไทยรุ่นที่ ๑ และได้รับยศทหารเป็น
ร้อยโท อายุยังไม่ถึง ๒๕ ปี

คุณสมพงษ์ ศัลยพงษ์ เป็นนักเรียนแพทย์ สอบชิงทุนได้ไปศึกษาวิชาเภสัชกรรมศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัย
พิลาเดลเฟีย คุณสมพงษ์มีรูปร่างใหญ่หนักเกินกว่า ๗๐ กิโลกรัม สมบูรณ์ด้วยกล้ามเนื้อ ใจเร็วไม่กลัวใครหรือสิ่งใด
ทั้งนั้น คุณสมพงษ์เป็นนายทหารเสรีไทยสายอเมริการุ่นที่ ๑ ที่ได้รับการฝึกวิชาทหารและวิชาอันเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติหลังแนวรบเข้าศึกษาตามหลักสูตรของ O.S.S. ตามค่ายต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกาโดยใช้เวลาประมาณ ๙ เดือน
เช่นเดียวกับคุณกระเวก

หลังจากนั้นคุณกระเวกและคุณสมพงษ์ พร้อมด้วยเสรีไทยรุ่นที่ ๑ อีกหลายท่าน ได้ออกเดินทางจาก
บัลติมอร์ สหรัฐฯ ผ่านคลองปานามา ไปทางมหาสมุทรแปซิฟิก แล้วตัดข้ามไปอ้อมตอนใต้ของทวีปออสเตรเลีย
ย้อนขึ้นเหนือผ่านมหาสมุทรอินเดียไปขึ้นบกที่เมืองบอมเบย์ของประเทศอินเดีย ซึ่งเป็นที่มั่นและฐานทัพของฝ่าย
สัมพันธมิตรช่วงกลางเดือนมิถุนายน ๒๔๘๖ รวมเวลาเดินทางประมาณ ๙๕ วัน จากนั้นได้รับการฝึกเพิ่มเติม
ณ ค่ายฝึกของ O.S.S. ที่นาซิวา ในรัฐโอสสัม ใกล้พรมแดนพม่า ในเดือนสิงหาคมปีเดียวกัน คณะนายทหารเสรีไทย
ออกเดินทางโดยเครื่องบิน C-๔๗ จากอินเดียไปลงที่นครหลวงของจีนคณะชาติ ต่อมาได้ไปตั้งมั่นที่เมืองคุนหมิง
พ.ท. ม.ล.ชาม กุญชร ผู้บังคับบัญชานายทหารเสรีไทยสายอเมริกา และ พ.ต.นิคคูล สมิธ เจ้าหน้าที่ของ
O.S.S. ได้วางแผนกำหนดให้นายทหารเสรีไทย ๑๐ นาย ทอยยเดินทางเข้าสู่ตอนเหนือของประเทศไทยโดย
กำหนดให้เดินทางชุดละ ๒ คน โดยให้จับคู่กันไป คุณกระเวกจับคู่กับคุณสมพงษ์ เนื่องจากคุณกระเวกเป็นผู้มี
ร่างเล็ก และคุณสมพงษ์ผู้มีร่างใหญ่จะเป็นผู้ปกป้องช่วยเหลือคุณกระเวกในกรณีจำเป็น คุณกระเวกและคุณ
สมพงษ์เดินทางออกจากเมืองซือเหมา ปลายเดือนกุมภาพันธ์ ๒๔๘๗ ไปพำนักที่เมืองลา แคว้นสิบสองปันนา
เดือนเศษ จนกระทั่งได้คนนำทางจึงได้เดินทางต่อไปเมืองพงสาลี ล่องเรือตามลำน้ำโขงจนถึงเมืองหลวงพระบาง
แล้วข้ามแม่น้ำโขงมาทางฝั่งไทยที่ตำบลบ้านด่าน อ.เชียงแมน จังหวัดลำปาง (ขณะนั้นเป็นดินแดนของ
ราชอาณาจักรไทยที่ได้คืนมาจากฝรั่งเศสภายหลังกรณีพิพาท เมื่อ ๒๔๘๔) วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๔๘๗

วันรุ่งขึ้นคุณกระเวก คุณสมพงษ์ และคนนำทางได้ถูกจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจเนื่องจากกำนันได้ไป
แจ้งว่ามีชายแปลกหน้าเดินทางเข้ามา สงสัยเป็นแนวที่ ๕ เพราะมีที่บ่อและอาวุธปืนสั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำตัว
คุณกระเวก คุณสมพงษ์ และคนนำทางลงเรือ ๒ ลำ โดยเรือลำหนึ่งบรรทุกสัมภาระของคุณกระเวกและคุณ
สมพงษ์ อีกลำหนึ่งมีคุณกระเวก คุณสมพงษ์ และคนนำทาง นั่งกลางลำ มีตำรวจคุมหัวเรือและท้ายเรือ และได้
สังหารทั้ง ๓ ทายอย่างทารุณที่สุด คุณกระเวกและคนนำทางถูกยิงตายคาที่ คุณสมพงษ์ยังไม่ตายแต่ถูกจับโยนลง
ไปในน้ำ คุณสมพงษ์ตะโกนว่า "ผมเป็นคนไทยแท้ ๆ ไม่ควรรยิงผมเลย ผมมาทำงานเพื่อชาติ" แตรวงของคุณ
สมพงษ์ก็ถูกผลักให้จมหน้าหายไป ไม่พบร่างอีกเลยจนกระทั่งทุกวันนี้ ส่วนศพของคุณกระเวก และผู้นำทางถูก
นำไปฝังไว้หลังสถานีตำรวจ และในเรือลำที่สองนั้นมีปืน กระสุน เสื้อผ้า ระเบิด ทองคำ รวมทั้งเครื่องรับส่งวิทยุ
ของคุณกระเวกและคุณสมพงษ์

รายละเอียดของเหตุการณ์ก่อนที่กำนันจะไปแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบว่ามีคนแปลกหน้าเข้ามา
สิ่งของมาด้วย สงสัยเป็นแนวที่ ๕ จนกระทั่งตำรวจมาค้นสิ่งของ และดำเนินการทารุณกรรม มีในงานเขียนของ

หนังสือตำนานเสรีไทย โดย ดร.วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์ กระผมไม่ต้องการนำมาเขียนซ้ำเพราะทำให้มีอารมณ์แค้น
หงุดหงิด ทำใจให้สงบได้ยากมาก ต้องหยุดเขียนหลายชั่วโมงกว่าจะทำใจเขียนต่อได้

คุณเกาะเวก ศรีวิจารณ์ และคุณสมพงษ์ ศัลยพงษ์ ได้รับพระราชทานยศเป็นพันตรีของกองทัพไทย
และชื่อของทั้ง ๒ ท่านได้ถูกจารึกไว้ ณ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิตลอดไป คุณจำกัด้ได้พระราชทานยศเป็นพันตรี
เช่นเดียวกับคุณเกาะเวกและคุณสมพงษ์ ชื่อของท่านได้ถูกจารึกไว้ ณ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิเช่นเดียวกัน

สวัสดิ์ศรีรับ

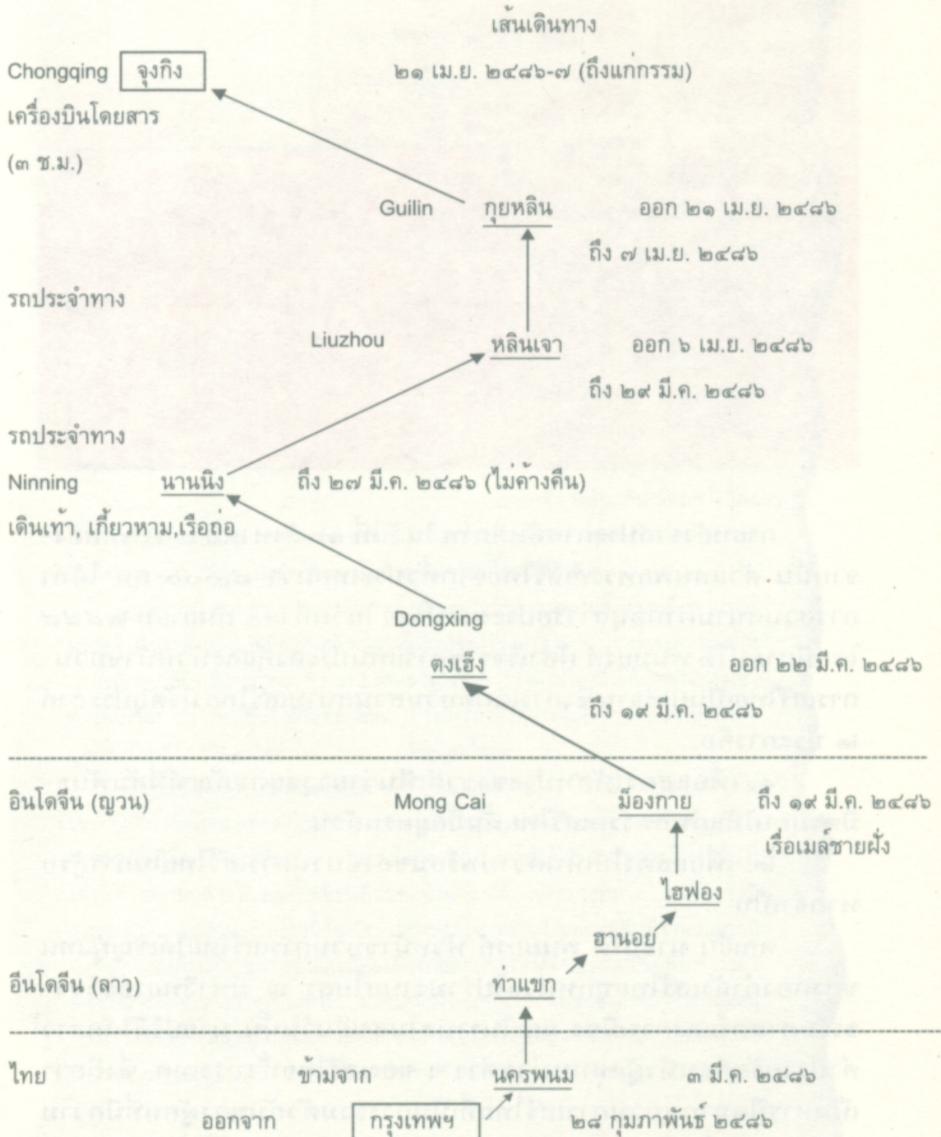
อุทัย สุจริตกุล

หมายเหตุ งานเขียนระลึกถึงวีรกรรมของวีรบุรุษ ๔ ท่านแรกของเรา ผมต้องใช้เวลาหลายสัปดาห์
จึงเขียนจบ ก่อนเขียนก็ต้องอ่านอีกหลายครั้งเพื่อทบทวนสิ่งต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่เคยได้อ่านมาก่อนแล้ว และการอ่านแต่ละ
ครั้งก็จะมีอารมณ์ต่าง ๆ ปะปนกัน อารมณ์ของการเกิดทุน การเสียสละ อารมณ์ความรู้สึกขอบคุณกตัญญู
อารมณ์เคียดแค้นไต่ผู้ร้ายจากผู้บริสุทธิ์อย่างทารุณ ซึ่งอารมณ์เหล่านี้ทำให้ต้องพักและทำสมาธิหลายชั่วโมงจึง
เขียนต่อได้

ผมขอเหตุการณ์เสียสละอย่างใหญ่หลวงของอาจารย์ฉลบลชัยย์ (ท่านยังคงมีชีวิตอยู่ขณะนี้) ที่อนุญาตให้
คุณจำกัด้เดินทางไปปฏิบัติภารกิจที่จะต้องรู้ว่าเมื่อปลสรคมากมายเหลือเกิน ทั้ง ๆ ที่ข้างหน้าอนาคตจะเป็นอย่างไร
ไม่รู้ และในที่สุดเพียงระยะเวลาไม่ถึง ๘ เดือนก็ต้องเสียของรักไป

ผมขอเหตุการณ์ความมีน้ำใจอันประเสริฐของ พ.อ.ลินด์เซย์ ทาสแมน ไรด์ (Col. Lindsay Tasman Ride)
หัวหน้ากลุ่มความช่วยเหลือทางทหารของอังกฤษในจีน ที่ให้แก่คุณจำกัด้ทางด้านเอกสาร คำแนะนำ การเงิน ความ
สะดวกในการเดินทาง ไปจนถึงทางเครื่องบิน โดยไม่รับการตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น รายงานของ พ.อ.ไรด์ ที่ส่งขึ้น
ไปยังหน่วยเหนือตามรายงานของคุณจำกัด้ ได้รับการสนองตอบอย่างรวดเร็วจากอังกฤษ และอังกฤษได้ส่ง
พ.ท. มจ.ศุภสวัสดิ์วงศ์สนิท สวัสดิวัตน์ กับคณะมาพบกับคุณจำกัด้ที่เมืองจุงกิง ผมขออนุญาตต่อคนไทยผู้รักชาติ
ทุกท่าน กล่าวในนามของคนไทย คารวะและขอบพระคุณอย่างสูงต่อความมีน้ำใจของท่าน พ.อ.ไรด์ ที่ให้แก่คุณ
จำกัด้และประเทศไทย หากมีท่านผู้อ่านผู้ใดที่ได้อ่านบทความนี้ รู้จักหรือเป็นมิตรสหายกับครอบครัวของ
พ.อ.ไรด์ หรือ Sir Lindsay T. Ride (ท่านได้รับพระทานบรรดาศักดิ์เป็น Sir หลังสงครามจบแล้ว) โปรดแจ้งให้
ท่านหรือครอบครัวของท่านทราบด้วยว่า คนไทยที่ได้ทราบความมีน้ำใจของท่านต่อบ้านเมืองของเรา ขอคารวะ
และขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งต่อความมีน้ำใจของท่านอย่างยิ่ง

“ปฏิบัติการ กำจัด พลาซกูร”

๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓